

Θέμα χρόνου η ανατροπή του Συριακού καθεστώτος

ΤΑΚΗΣ ΦΩΤΟΠΟΥΛΟΣ

Τις μέρες αυτές, και με αφορμή το Ρωσικό σχέδιο να αφοπλιστεί το Μπααθικό καθεστώς από κάθε όπλο μαζικής καταστροφής, ξετυλίγεται μια κακόγουστη θεατρική παράσταση, όπου οι πρωταγωνιστές της δεν είναι απλώς ηθοποιοί αλλά και απατεώνες. Μόνο ένας απατεώνας θα απαιτούσε να καταστραφούν τα όπλα μαζικής καταστροφής του γείτονα επειδή υποτίθεται τα χρησιμοποίησε, όταν ο ίδιος (η Σιωνιστική ελίτ), σύμφωνα με την ίδια τη CIA, κατέχει παρόμοια όπλα εδώ και δεκαετίες (Foreign Policy, 9/9/2013), καθώς και πυρηνικά που, επίσης, δεν παραδέχεται καν ότι κατέχει. Και, φυσικά, μόλις πριν δύο χρόνια χρησιμοποίησε παρόμοια όπλα στην Γάζα (βόμβες φωσφόρου)! Ακόμη, μόνο ένας ακόμη μεγαλύτερος εγκληματίας απατεώνας, (η Αμερικάνικη ελίτ), θα απαιτούσε το ίδιο, όταν αυτός στο παρελθόν έχει χρησιμοποιήσει επανειλημμένα παρόμοια όπλα μαζικής καταστροφής: από την Χιροσίμα μέχρι το Βιετνάμ, όπου το 1970, οι ΗΠΑ, σύμφωνα με την Γερουσία, έριξαν χημικά που αναλογούν σε τρία κιλά ανά Βιετναμέζο (John Pilger, Γκάρντιαν, 11/9/2013). Όπως βέβαια και πρόσφατα στη Φαλλούτζα του Ιράκ, όπου εξακολουθούν να γεννιούνται παραμορφωμένα παιδιά.

Αλλά, οι ελίτ που συνιστούν την Υπερεθνική Ελίτ (Υ/Ε) αποτελούνται και από θρασύτατους υποκριτές. Ο Νομπελίστας της ειρήνης Ομπάμα, που σήμερα αγανακτεί για το «ειδεχθές» έγκλημα της χρήσης χημικών, «ξέχασε» όχι μόνο τα παραπάνω αλλά και ότι, το 1997, οι ΗΠΑ συμφώνησαν να καταστρέψουν 31.000 τόνους χημικών μέσα σε 10 χρόνια. Το 2007, πήραν 5 χρόνια αναβολή (την μέγιστη δυνατή σύμφωνα με τη Συνθήκη για τα χημικά όπλα), και το 2012 δήλωσαν θα τα καταστρέψουν μέχρι το...2021. Σήμερα, η ίδια ελίτ απειλεί με μαζικούς βομβαρδισμούς τον Συριακό λαό εάν δεν επιτρέψει σε δεκάδες επιθεωρητές να μπαϊνοβγαίνουν στη Συρία και να ψάχνουν για χημικά —όπως έκαναν και στο Ιράκ, βομβαρδίζοντας τον Ιρακινό λαό όποτε η Υ/Ε θεωρούσε ότι το καθεστώς εμπόδιζε το έργο τους. Συγχρόνως, η Αμερικάνικη ελίτ, ήδη από το 1998, πέρασε νόμο στο Κογκρέσο που απαγόρευε στους διεθνείς επιθεωρητές να κάνουν δειγματοληψίες για χημικά στις ΗΠΑ, ενώ ο αρχι-εγκληματίας πολέμου Μπους, το 2001, φρόντισε να απολυθεί ο γενικός διευθυντής της Οργάνωσης για την απαγόρευση των Χημικών όπλων, επειδή ζήτησε να επιθεωρήσει τις σχετικές Αμερικανικές εγκαταστάσεις (George Monbiot, Γκάρντιαν, 10/9/2013)!

Είναι, λοιπόν, φανερό ότι όταν η Ρωσική ελίτ συμφωνεί με την Υ/Ε στην καταστροφή των χημικών όπλων της Συρίας, χωρίς να απαιτεί το ίδιο και για την Σιωνιστική ελίτ, ή να εγγυάται τουλάχιστον ότι θα την υπερασπιστεί αν δεχτεί επίθεση, ουσιαστικά συμπράττει, έστω άθελά της, στο προσχεδιασμένο έγκλημα κατά του λαού της Συρίας που απλώς θα αναβληθεί εάν τελικά επιτευχθεί συμφωνία για την καταστροφή των Συριακών όπλων. Ιδιαίτερα μάλιστα όταν η ίδια ακριβώς διαδικασία ακολουθήθηκε στην Λιβύη, όταν το Κανταφικό καθεστώς, τρομοκρατημένο από την εισβολή στο Ιράκ, συμφώνησε με την Υ/Ε να καταστρέψει τα χημικά όπλα που διέθετε και να καταγγείλει την κατοχή όπλων μαζικής καταστροφής. Η σφαγή του Λιβυκού λαού στα χέρια των εγκληματιών της Υ/Ε και των οργάνων της το 2011 ήταν η ανταμοιβή του. Ακόμη περισσότερο όταν, όπως αποκάλυψε η Washington Post, «τα χημικά αποθέματα της Συρίας είναι αποτέλεσμα μιας σιωπηρής συμφωνίας κυρίων στη Μέση Ανατολή, σύμφωνα με την οποία,

δεδομένης της κατοχής πυρηνικών όπλων από το Ισραήλ, η κατοχή χημικών όπλων απο τη Συρία δεν θα είναι σημαντικό αντικείμενο δημοσίας κριτικής» (Glenn Kessler, 4/9/2013).

Με άλλα λόγια, η τυχόν ακύρωση της σιωπηρής αυτής συμφωνίας μόνο για την Συρία κάθε άλλο παρά ματαιώνει την συνέχιση της σφαγής του Συριακού λαού και είναι θέμα χρόνου η επίθεση για την αλλαγή καθεστώτος, ανεξάρτητα από τις διπλωματικές μανούβρες και παρόμοια τερτίπια. Και αυτό, γιατί η Υ/Ε είχε προγράψει το Μπααθικό καθεστώς τουλάχιστον μια δεκαετία πριν, όταν το είχε κατατάξει, μαζί με άλλα καθεστώτα στην περιοχή (Ιράκ, Λιβύη, Ιράν) στον «άξονα του κακού». Το κοινό χαρακτηριστικό όλων αυτών των καθεστώτων ήταν ότι δεν ήταν ενσωματωμένα στην Νέα Διεθνή Τάξη (ΝΔΤ), τόσο οικονομικά όσο και γεωπολιτικά, εφόσον εξέφραζαν ιστορικά εθνικοαπελευθερωτικά κινήματα.

Όσον αφορά, ειδικότερα, την μη οικονομική ενσωμάτωση των καθεστώτων αυτών στη ΝΔΤ, είναι χαρακτηριστικό ότι τον καιρό της εισβολής στο Ιράκ η Charlene Barshefsky (επί κεφαλής της Αμερικανικής αντιπροσωπείας στις διαπραγματεύσεις για το διεθνές εμπόριο) τόνιζε ότι η Μέση Ανατολή είχε περισσότερα εμπόδια στο εμπόριο από οποιοδήποτε άλλο μέρος του κόσμου. Έτσι, με την εξαίρεση του Ισραήλ και της Τουρκίας, οι 8 από τις 11 μεγαλύτερες οικονομίες στην περιοχή δεν ήταν μέλη του Παγκόσμιου Οργανισμού Εμπορίου (μεταξύ των οποίων βέβαια και η Συρία που δεν έγινε ποτέ μέλος του) —δηλαδή του βασικού διεθνούς οργανισμού που θεσμοποίησε τους κανόνες της νεοφιλελεύθερης παγκοσμιοποίησης— ενώ ολόκληρος ο Αραβικός κόσμος δεχόταν σχεδόν ίδια ποσότητα ξένων επενδύσεων με τη Σουηδία. Δεν ήταν λοιπόν περιέργο το συμπέρασμα της Barshefsky: «η κυβέρνηση Μπους θα πρέπει να αρπάξει την ευκαιρία και να συμπληρώσει την εκστρατεία της κατά της τρομοκρατίας με την δημιουργία συνθηκών για την ανάπτυξη του εμπορίου και της οικονομικής φιλελευθεροποίησης στην περιοχή(...) οι ΗΠΑ θα πρέπει να αναπτύξουν μια συντονισμένη μακροπρόθεσμη στρατηγική για την επιστροφή της Μέσης Ανατολής στη παγκόσμια οικονομία» (New York Times, 22/2/03).

Τα μέχρι τώρα αποτελέσματα της εκστρατείας αυτής είναι γνωστά: η ενσωμάτωση στην ΝΔΤ της Μέσης Ανατολής έχει ήδη προωθηθεί αποφασιστικά μετά την ανατροπή των καθεστώτων στο Ιράκ, Αφγανιστάν και Λιβύη, με επόμενους σταθμούς την Συρία και το Ιράν...

<http://www.inclusivedemocracy.org/fotopoulos/>

Link: http://www.inclusivedemocracy.org/fotopoulos/greek/grE/gre2013/2013_09_15.html